

รองจากญี่ปุ่นซึ่งได้อันดับที่ 3 ตำแหน่งชนะเลิศคือ ประเทศจีนและรองชนะเลิศคือ ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งในประวัติศาสตร์ ประเทศไทยไม่เคยทำได้เช่นนี้มาก่อน ตั้งแต่เริ่มมีการส่งนักกีฬาฮิมมาสติกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับเอเชียนเกมส์

หลายคนยอมรับว่า "ฮิมมาสติก" นั้น คือกีฬาที่เป็นพื้นฐานของการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของมนุษย์ คือ การวิ่ง การเดิน การกระโดด ฯลฯ ร่องลงมาจากรีทา-ว่ายน้ำและเป็นเหตุผลพื้นฐานอันเดียวที่ทำให้ฮิมมาสติก ได้รับการรับรองเป็นกีฬาสากลในโอลิมปิกเกมส์ หลังจากที่กรีทา-ว่ายน้ำได้รับการรับรองมาก่อนแล้วฮิมมาสติกสร้างความเข้าใจและรัศมีให้ผู้ชมอย่างรวดเร็วจากการเล่นอันแข็งแกร่งและทะมัดทะแมง ในอุปกรณ์ราวคู้และราวเดี่ยวของเพศชาย เสริมแต่งด้วยการเคลื่อนไหวอันละเมียดละไมของเพศหญิงในอุปกรณ์ราวต่างระดับอันจับใจ ไปจนถึงลีลาพริ้งพรายนิ่มนวลและแข็งแกร่ง ของการเล่นบนพื้นระนาบ หรืออุปกรณ์ที่เรียกว่า ฟลอร์เอกเซอร์ไซส์ (สมเจตน์ มุทิตากุล, 2533)

ลักษณะเด่นของการเป็นนักกีฬาแห่งฮิมมาสติกเหล่านั้น เป็นพื้นฐานแห่งความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อ ระบบประสาทและกล้ามเนื้อ จะมีการทำงานอย่างคล่องจง การผิดพลาดเพียงแค่นี้เสียวินาทีสำหรับกีฬาอย่าง "ฮิมมาสติก" นั้น นอกจากจะหมายถึงความปราชัยในระบบการแข่งขันแล้ว ยังส่งผลให้นักกีฬาได้รับบาดเจ็บ และร้ายแรงกว่านั้นก็คือ อาจทำให้นักกีฬากลายเป็นคนพิการได้ "กีฬายิมมาสติก เป็นกีฬาที่ต้องประกอบด้วยความละเอียดอ่อน ปราณีต ความเจ็บปวด การตัดสินใจ ไหวพริบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแม่นยำ ทุกเสี้ยววินาทีของการเล่นฮิมมาสติก คือจะไม่เปิดโอกาสให้ความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ เพราะนั่นหมายถึงอันตรายและความพ่ายแพ้" (คำนิ้ง อมรรรัชย์, สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2535)

ดังนั้นในจุดนี้ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของการเล่นกีฬายิมมาสติก ซึ่งจะต้องหาวิธีการทุกวิถีทางที่จะทำให้ความผิดพลาดนั้นเกิดขึ้นน้อยที่สุดหรือไม่เกิดเลย และผู้ที่คอยควบคุมสิ่งเหล่านั้นได้ดีที่สุดก็คือ ผู้ฝึกสอนนั่นเอง ผู้ฝึกสอนฮิมมาสติกจะต้องรับภาระอันหนักหน่วงเหล่านั้นโดยหลักเสียไม่ได้ ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่ใครก็ได้จะมาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายิมมาสติก โดยไม่เคยมีความรู้ทางด้านนี้มาก่อน ผู้ฝึกสอนกีฬายิมมาสติกจึงต้องมีคุณสมบัติพิเศษออกไปในหลายด้านและที่สำคัญต้องมีความรักในกีฬายิมมาสติกอย่างมากด้วย ในฐานะที่ผู้

วิจัย เป็นผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกโดยตรงและได้พยายามศึกษาวิธีการรวมทั้งปัญหาต่างๆของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกมาโดยตลอด เพื่อให้กีฬายิมนาสติกในประเทศไทย ได้มีการพัฒนาสูงขึ้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนรับผิดชอบในการฝึกสอนกีฬายิมนาสติกผู้หนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติก ตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติก ตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ระหว่างนักกีฬากับผู้ฝึกสอน นักกีฬากับผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับผู้จัดการทีม

สมมติฐานของการวิจัย

คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมไม่มีความแตกต่างกัน

คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกตามการรับรู้ระหว่างนักกีฬากับผู้ฝึกสอน นักกีฬากับผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับผู้จัดการทีมไม่มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกในทีมสโมสรต่างๆ ตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ปี พ.ศ. 2535 ซึ่งมีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่ศึกษา ในการศึกษาค้นครั้งนี้ตัวแปรดังนี้
 - 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม
 - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติก

2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection) ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 นักกีฬา

2.2 ผู้ฝึกสอน

2.3 ผู้จัดการทีม

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นข้อมูลตามความจริง และเชื่อถือได้
2. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้ฝึกสอนกีฬาอิมานาสติก หมายถึง ลักษณะท่าทาง อุปนิสัย ความรู้ความสามารถ คุณสมบัติ บุคลิกและความประพฤติกของผู้ฝึกสอนที่ได้แสดงออกในรูปของการปฏิบัติงานซึ่งเคยปฏิบัติมา หรือยังคงปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาอิมานาสติก หมายถึง ลักษณะท่าทาง อุปนิสัย ความรู้ ความสามารถ คุณสมบัติ บุคลิก และความประพฤติกของผู้ฝึกสอนที่ควรแสดงออกในรูปของการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้น

นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาอิมานาสติก ชาย-หญิง ที่สังกัดอยู่ในสโมสรต่างๆ

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ฝึกสอนและควบคุมการฝึกซ้อมของนักกีฬาอิมานาสติกในทีม สโมสรต่างๆในประเทศไทย

ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ที่ดูแลควบคุมทีมนักกีฬาอิมานาสติก ให้ความสะดวกในด้านต่างๆ ให้การสนับสนุนในการส่งทีมนักกีฬาอิมานาสติกเข้าร่วมการแข่งขันในทีมสโมสรต่างๆ

สโมสร หมายถึง หน่วยงานองค์กรของรัฐ และเอกชน ที่มีการฝึกสอนนักกีฬาอิมานาสติก ชาย-หญิงในประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะทำให้ทราบถึงคุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาอิมานาสติกในทีมสโมสรต่างๆตามการรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ฝึกสอนกีฬาอิมานาสติกในทีมสโมสรของตนได้เหมาะสม
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาอิมานาสติกในทีมสโมสรต่าง ๆ สามารถนำผลการวิจัยนี้ ไปปรับปรุงคุณลักษณะบางประการให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป